د ښاروالۍ

کاریګر

لیکوال: داکتر معمار حشمت الله اتمر

بخلیک: [illegible]

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ليکي پوهه:

سرليک: د ښاروالۍ کاریګر

ليکوال: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

اېډېټور:

د پخښتۍ ډيزان: ډاکټر معمار حشمت الله ,, اتمر ،،

خپرندوی:

چاپشمېر: ۳۰

چاپ نېټه: مياشت - کب / کال ۱۴۰۵

واټس اپ: +۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

برېښناليک:

atmar_hashmatullah@yahoo.com

د چاپ حقوق له ليکوال او خپرندوی سره خوندي دي، بې اخځ ښوونې ترې د ګټې اخيستنې اجازه نه شته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لړلیک

سرلیک **چوپړی**

پخښتۍ... ۱
بسم الله الرحمن الرحيم ۲
ليکي پوهه:... ۳
لړلیک ٤
تراڼ (پيل، شروع، بريد)... ٥
د يادښتونو له پاره:... ۷
ناانډوله (ناول، کيسه يا داستان)... ۸
د چاپ شويو کتابونو لېست... ٦۲
د کار لاندې کتابونو لېست ٦٦
د امکان او وخت په صورت کې... ٦۷
د پخښتۍ څټ ٦۸

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر
....

تراڼ (پیل، شروع، برید)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمنِ الرَّحِيمِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ إجْلَالًا لِقُدْرَتِهِ، وَ لَا إلَهَ إلَّا اللَّهُ خُضُوعاً لِعِزَّتِهِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍوَآلِهِ .

بې پایه ستاینه او بې حده مننه، د هغه سپېڅلي ذات نه چې د وجود مانۍ او کاینات یې د انساني وجود د تکامل او د انسان له پاره د خپل سپېڅلي ذات او عبادت د حقیقت له پېژندلو پرته جوړ کړل. هغه د ذات پوهه، عالي، لوړ او ښکلي نومونه دي، او کائناتو د پیدایښت یوه حتمي لامل دی. عظمت، د ټولې نړۍ موجودیت، د ناڅاپه څخه راوتل، حق د رسیدو جوهر په یوه والي کې د اعتراف، تباهۍ او بې وسۍ یوه له لوړو وسیلو څخه دی.

ګرانو لوستونکو!

نن د مې د میاشتې لمړۍ او د نړۍ کاریګرانو ورځ ده، ما هم و غوښتل یوه بل حقیقي داستان یا ناول د یوه کاریګر په هکله چې کیسه یې په هېواد کې د ننه، ننګرهار ولایت د بهسودو ولسوالۍ کې پیل شوې، وروسته بیا کابل ښار ته غزېدلې او دوام لري، د خپلو کتابونو مینوالو او لوستونکو سره ګډ (شریکه) کړم.

زما د کتابونو مینه وال یوازې معماران او انجینران نه دي، نه باید اوسي، نوځکه غواړم ورځ په ورځ د خپلو لیکونو کې توپیر راوړم چې د هرې ځانګې مینه وال په کې ډېر شي، دا کار به ما دېته اړ کړي چې لیکنې مې توپیر و لري او هم به مې مینه وال ډېر شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر
....

پاکه ربه!
زموږ له پاره خپله لاره بې ستونزې کړه، تر څو موږ له تا پرته بل څوک و نه وینو او نه يې پېژنو. زموږ سره مرسته و کړه تر څو مو په وجود کې د غرور نخښه پاتې نه شي او د اسلام د دين له سپېڅلو بنده ګانو څخه مو و بولې.

يادونه:

- د نظر ټولو خاوندانو او هغه څوک چې دا کتاب لولي په ډېر درنښت هیله کیږي چې، خپلې غوښتنې او وړاندیزونه د دې کتاب د بیا کتنې له پاره، زما سره ګډ (شریکه) کړئ.

Whatsapp: ۰۰۹۳۷۹۹۳۷۶۹۹۸

په در نښت
ډاکټر معمار حشمت الله اتمر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

د یادښتونو له پاره:

۱- ....

۲- ....

۳- ....

۴- ....

۵- ....

۶- ....

۷- ....

۸- ....

۹- ....

۱۰- ....

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر
....

ناانډوله (ناول، کيسه يا داستان)

انځرګل اکا د ننګرهار ولايت د بهسودو ولسوالۍ په يوې بې وزلې (غريبې) کورنۍ کې ،سترګې دې نړۍ ته، و غوړوې(خلاصې کړې) .

پلار يې، پردۍ مزدورۍ کوې.

خپل کور يې، نه درلود.

د يوه کس په کور کې يې ژوند کاوه، کوم چې په پخوا پېر کې له هېواده وتی او په بهر کې اوسېده.

د کور خاوند ډېر ښه سړی او سر بېره د کور د اوسېدو نه، هغه ته به يې څه پيسې هم رالېږې.

کله نا کله به يې خپل دهقان ته امر کاوه چې انځرګل ته، څه غنم او وريجې، د خوراک له پاره ورکړي.

د ژمي په وخت کې به يې د هغه د پاره کومه وچه ونه، د وهلو او د کور استعمال له پاره هم ورکوه.

د هغه ژوند په سختۍ تېرېده، مګر هغه په ژوند کې ډېر خوشحاله و.

هغه يوه زوی او دوې لوڼې(لورګانې) درلودې.

پر زوې يې منګل نوم ايښی و.

د لورګانو نومونه يې ګوتمۍ او کشمالۍ وو.

هغوی ورځ تر بلې، لوېدل او هوښيارېدل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

څه موده تېره شوه.

په بهسودو ولسوالۍ کې حالات د نورو سيمو او ولسواليو په څير وران او ورو، ورو خلک په وتو شوو.

لمړی په حکومت کې نظامي کسان او د هغوی کورنۍ بيا وروسته د حکومت کارکونکي، معلمين، نور با سواده کسان او د هغوی کورنۍ دې ته اړ شوو چې، خپلې سيمې پرېږدي او د ښارونو مرکزونو ته، کډه شي.

انځر ګل اکا بې زده کړې و.

هغه غوښتل په خپلو او لادونو سبق و وايي او هغوی ښوونځي ته واستوي.

هغه به تل ويل:

بې زده کړې سړی، ړوند سړی او يا هم نه سړی دی.

د هغه ماشومان د ښوونځي د پاره چمتو وو.

هغه هېڅ کسب، نه درلود.

نه ترکاڼ او نه هم خټګر و.

د کروندو په کارونو هم نه پوهېد.

هغه به په کلي کي د کروندګرو سره، مرسته کوه.

کله به يې د غنمو او شولو، لو کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

په دوبي کې به يې د شولو نيال (کېنونه) کوه او په ژمي کې به د کليوالو ونې، په درېيمه وهې، ټوټې کوې او د هغوی کورونو ته يې وړې.

ژوند تېرېده.

هر چا به انځر ګل ته ويل:

تا خو ويل چې غواړم پر زوی او لوڼرونو، سبق و وايم.

څه شو؟

د کلي ښوونځی دې هم، و سوځېد.

ته به کله او چېرته پر هغوی سبق و وايې؟

خبرې کول، اسانه کار دی، خو پلي کول يې، ستونزمن دي.

هغه به په سوچونو کې ډوبېده، سر به يې ټيټ اچاوه او چا ته بې څه نه ويل.

کال بل هم تېر شوه.

ښوونځي، په پخواني حالت کې، پاتې شوو.

حکومت هم د سولې په ټينګښت کې، پاتې راغی او ښوونځي هماغسې وران او نور ښوونځي هم، ويجاړ او و سوځول شوو.

انځير ګل ډېر خواشينی او هيڅ يې د لاسه، نه راتلل.

څه موده، تېره شوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

د هغوي د دوستانو نه یوه کس چې په حکومت کې یې دنده درلوده او د انځر ګل اکا نږدې ملګری هم وه، ډېر کلک ناروغه او د جلال آباد ښار د صحت عامې په روغتون کې، بستر شو.

انځر ګل اکا و غوښتل د هغه پوښتنې ته، لاړ شي.

شپه یې په سوچونو تېره او سهار وختي له خوبه پاڅېد، لمړی یې اودس او بیا لمونځ یې په جمع ادا کړ.

کورته راغی، د سهار چای د څښلو نه وروسته د خان دېرې ته لاړ او یوه ګېډۍ د ګلابو ګلونو نه یې، جوړه او تازه لوخې یې تړې تاوې کړې او بیا د جلال آباد ښار د موټړ اډې پر خوا یې حرکت وکړ.

اډې ته ورسېد او په یوه کوشنې بس کې، کښېناست.

بس ژر ډک او د جلال ښار پر لور یې حرکت و کړ.

څنډ وروسته، ښار ته ورسېد.

بیا یې د هر کس نه، د صحتې عامې روغتون پتې، پوښتنه کوه.

په پوښتنو، پوښتنو یې، روغتون و موند.

روغتون ته، د ننه شو.

بیا یې د خپل دوست د بسترېدو ځای پوښتنه وکړه.

په خواریو یې وموند.

د هغه تر کټ کښېناست او غورې (ګپ، شپ) یې پیل کړ.

پوره یوه ګړۍ یې ور سره خبرې وکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

په خبرو کې، د روغتون مسول ډاکتر راغی او د انځر ګل نه یې و غوښتل تر څو خبرې بندې او د ناروغانو د کوټې نه و وځي.

هغه خپل ملګری نه خدای پامانی واخیسته او د روغتون انګړ ته لاړ.

اوا (هوا) توده وه.

هغه لاړ، د یوې ونې سیوري ته یې خپل څادر اوار او پرې کښیناست.

ورو، ورو ونې ته نږدې او ډډ ته یې ډډه واچوه.

څو دکیکې نه وې تېرې شوې چه یوه بل کس هم راغی.

انځر ګل ته یې سلام واچوه.

انځر ګل هم، د هغه سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا هغه، د انځر ګل نه پوښتنه وکړه:

کولای شم، ستا تر څنګ ډډه واچوم؟

انځر ګل و ویل:

هو!

کومه ستونځه، نه شته.

هغه هم خپل څادر اوار او پرې کښېناست.

بیا د هغوي تر منځ خبرې، اترې پیل شوې.

دا سې سوچ کېده چې هغوی ډېر نږدې، خوارږه ملګري او کالونو نه وروسته، سره یې لیدلي وي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

هغه د کونړ و لایت اوسېدونکی او یوه ناروغ یې په روغتون کې بستر شوې و.

هغه هم د بدو حالاتو او جګړو نه، ناخوښی و او غوښتل یې جلال آباد ښار ته کډه وکړي.

د هغه ډېری خپلوان هم د کونړ نه، جلال آباد ښار ته کډه شوی، چا په حکومت او چا د ښار په بېلا بېلو سیمو کې لاس ګاډو باندې کار او بار پیل کړی او خپلې مزدوری یې کوې.

هغه هم هوډ درلود تر څو خپله ځمکه خرڅه او پر پیسویې څه کار و بار یا هټۍ جوړه کړي.

هغه هم د انځیر ګل په شان د زدکړو سره مینه درلوده او غوښتل یې چې خپل اولادونه، په ښوونځي کې ګډ (شامل) کړي.

د هغوی په سیمو کې هم ښوونځي د وخت مجاهیدینو له خوا، سوځول شوي او څه ښوونکي هم، وژل شوی وو.

انځیر ګل هم د خپل د زړه خبرې د هغه سره ګډې او دواړه سره ملګري شوو.

انځیر ګل هغه ته و ویل:

ته خو فضل د خدای ده، څه جایداد لرې.

هغه و پلورې او پر هغه به څه کارو بار، جلال آباد ښار کې، پیل کړې.

زه خو هېڅ، نه لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

د پردي په کور کې، پروت يم.

د چوکې دهقان يم، لرګي ماتوم او د کليوالو، مزدوري کوم.

کس و ويل:

سوچ مه کوه.

خدای مهربانه دی.

بيا يې انځر ګل ته و ويل:

زما د تره زوی، د جلال آباد په ښاروالۍ کې اداري مدير دی.

که غواړې، زه به تا له هغه سره ور وپيژنم.

کېدای شي هغه تا الته په دندې و ګماري.

انځر ګل خوشحاله شو او هغه ته يې و ويل:

څه وخت کولای شوو، هغه د نږدې وګورو؟

هغه و ويل:

همداوس کولای شو، الته لاړ شوو.

هسې تر ښاروالۍ پورې ډېره لار، نه ده.

په پښو به لاړ شو او په لارې کې به غورې هم و کړو.

انځر ګل و ويل:

سمه ده!

بيا کس و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

پاڅې چې ځوو.

لمړی هغه کس پاڅېد، خپل څادر یې و څانده او پر اوږه یې واچوه.

بیا انځرګل هم له ځایه پاڅېد، خپل څادر یې و څانده او پر اوږه یې واچوه.

بیا دواړه له ځایه روان او د روغتون نه، و وتل:

د پاخه سړک په خوا، مخ پر لمر ختو یې حرکت و کړ.

څو دکیکی وروسته، التـه ورسېدل.

د ښاروالۍ انګړ دروازې مخې ته ودرېدل.

التـه یوه کس څارونکی و.

له هغوی یې و پوښتل:

چېرته او له چا سره مو کار دی؟

کس و ویل:

غوړام د خپل تره زوی سره چې دلته اداري مدیر دی، وګورم.

کس و ویل:

ستا نوم څه دی؟

کس و ویل:

ورته و وایه د تره زوی دې ګل خان راغلی او غواړي له تا سره وګوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

بیا کس انځر ګل ته و ویل:

ته د چا سره کار لرې؟

هغه و ویل:

زه د ګل خان سره یم.

ګل خان و ویل:

هو !

انځر ګل زما سره دی.

بیا یې، هغوی ته و یل:

تاسو پر دې اوړدې څوکۍ کښېنئ.

زه به یوه څوک وموم تر څو د ننه لاړ او د هغه نه د ننوتو اجازه واخلي.

هغوی و ویل:

سمه ده!

څو د کیکې تېرې شوې.

یوه کس چې د ښاروالۍ کارکونکی و، غوښتل یې د دروازې نه د باندې و وځي.

کس و ویل:

ته اداري مدیر پېژنې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

کارکونکي، و ویل:

هو!

بیا کس و ویل:

کولای شي لاړ شي او اداري مدیر ته و وایي چې د تره زوی دې ګل خان غواړي له تا سره وګوري؟

هغه و ویل:

هو!

سمه ده!

هغه لاړ او څو دکیکې وروسته، بېرته و راغی.

د هغه سره د اداري مدیر چایچي هم دروازې ته راغی.

کس و ویل:

دوی کولای شي د چایچي سره د ننه لاړ شي.

بیا کارکونکی د دروازې نه د باندې او په خپلې موخې په سې لاړ.

ګل خان د انځر ګل سره ښاروالۍ ته د ننه شوو.

چایچي د مخه ګل خان او انځر ګل وریه سې شوو.

لمړی هغوی د ښاروالۍ ودانۍ ته ننوتل، بیا د اداري مدیر خونې (دفتر) ته د ننه شوو.

د ننوتو سره سم، د ښاروالۍ اداري مدیر له ځایه پاځېد او د ګل خان سره یې روغبړ وکړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

بیا ګل خان، انځر ګل یې خپل د تره زوی ته ور وپېژاند او هغه یې خپل خوږ ملګری و ښود.

اداري مدیر هغه ته، ښه راغلاست و وایه.

بیا یې هغوی ته پر څوکیو کښېناستو، بلنه ورکړه.

هغوی پر څوکیو کښېناستل.

اداري مدیر، چایچي ته و ویل:

میلمنو ته چای واچوه.

هغه هم دواړو ته چای په پیالو کې واچوه.

بیا اداري مدیر د خپلې مخې ګوړې (ګړې) غاب هغوی ته نږدې کړ.

هغوی د چای په څښلو پیل کړ.

اداري مدیر د خپل د تره زوی نه و پوښتل:

څنګه دېخوا دې، مخه وکړه؟

خیریت خو به وي؟

ګل خان و ویل:

خیر او خیریت دی.

په روغتون کې مې یوه ناروغ درلود، د هغه پوښتنې ته تللی وم.

اداري مدیر و ویل:

هو!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

هغه زه هم پېژنم.

څو ورځې د مخه، زه هم د هغه پوښتنې ته، تللی وم.

خدای دې هغه ژر روغ کړي.

ګل خان زیاته کړه.

ما د خپل یوه پخواني ملګري انځرګل سره ولیدل کوم چې تر ونې لاندې ناست و.

انځر ګل ډېر ښه سړی دی او د بهسودو په ولسوالۍ کې د یوه خان په کورکې ژوند کوي.

هغه کوښښ کاوه چې پر خپلو اولادونو سبق و وایي، خو د بده مرغه

په سیمې کې نا خوالې ډېرې او ښوونځي وسوځول شوو.

انځر ګل اوس نا هیلی دی.

ما ورته و ویل:

ښه به دا وي چې په ښار کې کوم کار و مومې او پر اولادونو دې سبق و وایې.

هغه و ویل:

زه په کلي کې، د یوه خان په کور کې اوسېږم، کوم چې د هېواده د باندې ژوند کوي.

کومه پوله او پټی هم نه لرم، چې یې وپلورم او په ښار کې کوم کارو بار پرې وکړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

زما په ياد راغی، چې ته په ښاروالۍ کې دنده تر سره کوې، ګوندې کومه مرسته دې تر لاسه شي چې د انځر ګل سره وکړې او دی دلته د اجير په توګه وګمارې.

هغه و ويل:

مونږ کاريګرو ته اړتيا لرو.

انځر ګل به دا ټيټه تنخوا او شاقه کار سره موافقه وکړي؟

انځر ګل و ويل:

هو!

بله لار، نه شته.

بيا انځر ګل و پوښتل:

څه کارونه به تر سره کړم؟

اداري مدير و ويل:

ته به د ورځې له خوا د نور کاريګرانو سره ښار او کوڅو کې ګرځې او د ښار صفايي به کوې.

هغه و ويل:

سمه ده!

تنخوا به يې څو افغانۍ وې؟

هغه و ويل:

تنخوا يې پوره ۳۵۸ افغانۍ ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

اداري مدیر زیاته کړه:

د کار پیل یې سهار اته بجې او تر مازیګر څلورو پورې به کار کوي.

د پنجشنبې ورځ د کار موده تر یوې بجې پورې ده، همدا راز د جمعې ورځ عمومي رخصتي ده.

هیڅوک کار نه کوي.

انځر ګل ډېر خوشحاله شو.

اداري مدیرته یې و ویل:

زه نن بېرته کور ته ځم او د خپلې ښځې او ماشومانو سره خبرې کوم.

سبا به بیا، ستا حضور ته راشم.

اداري مدیر و ویل:

سمه ده!

هر کله دې چې خوښه وي.

انځر ګل او ګل خان د اداري مدیر نه مننه وکړه او هغه ته یې کورودانـي و ویل.

بیا ګل خان، انځر ګل له ځایه پاڅېدل او اداري مدیر ته یې و ویل:

اوس غواړو بېرته خپلو کورونو ته، ستانه شوو.

اداري مدیر هغوی ته د شپې د اوسېدو ست وکړ.

هغوی بیا د اداري مدېر نه مننه وکړه او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

مونږ په کورونو کې د شپې پاتې کېدو، څه نه دي ویلي، نو ځکه غواړو وختي حرکت وکړو.

اداري مدیر و ویل:

سمه ده!

څرنګه چې مو خوښه وي.

بیا هغوی د اداري مدیر سره خدای پاماني وکړه او د ښاروالۍ ودانۍ نه، و وتل.

څنډ وروسته د ښاروالۍ انګړ نه د باندې شوو.

انځر ګل د خپل نوي ملګري نه ډېره، ډېره مننه وکړه او ویې ویل:

ستا لاره لرې ده.

راځه شپه له ما سره وکړه.

ګپ، شپ به ولګوو.

سبا به وختي د سهار د لمانځه نه وروسته، چای وڅښې بیا به خپل کور ته لاړ شې.

ګل خان و ویل:

مننه کوم.

ما هم د ستا په شان په کور کې څه نه دي ویلي.

بیا به ټول په سوچ (تشویش) کې شي.

ښه به دا وی چې زه هم، لاړ شم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

بیا دواړه د بهسودو اډې خوا ته، روان شوو.

انځر ګل خپله پته ګل خان ته ورکړه او هغه هم په یوه کوشنی کاغذ کې په یوه کس ولیکه او د واسکټ جب ته یې د ننه کړه.

بیا ګل خان د خپلې ولسوالې او کلي پته هم انځر ګل ته ورکړه او د هغه یې و غوښتل چې کونړ(کنړ) ته راشي او د کنړ د ښکلا نه خوند واخلي.

انځر ګل و منه او ګل خان ته یې و ویل:

سمه ده!

مننه کوم!

حتمي، یوه ورځ به درشم او شپه به له تا سره وکړم.

بیا یې سره خدای پاماني واخیسته او هر کس خپلې موخې په سې روان شوو.

انځر ګل د بهسودو موټرو اډې ته ورسېد.

هغه د یوه روسي جیپ موټر سر ته و خوت، څادر یې کېښود او په خپله پر هغه کېناست.

زنانه ټول د جیپ موټر د ننه وو.

څه نور نارینه هم، موټر ته وختل.

موټر ډک او بهسودو لور یې حرکت وکړ.

هغه د بلند غر بازار نه تېر شوه او په یوې سیمې کې چې د سپین جومات په نوم یادېده له موټر نه کوز او خپل کور خوا ته، روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

په شنو فصلونو او پټو کې یې مزل وکړ.

بیا کلي ته و رسېد.

کور دروازه خلاصه وه.

کور ته د ننه شو او برنډې خوا ته لاړ، چېرې چې د پاسه یې څپره او پر سر یې د انګورو تاک ښکلې لښتې ښکارېدې.

د څپرې لاندې یوه کټ پروت و.

انځر ګل کټ ته نږدې او پر هغه کښېناست.

د ښځې یې ورته پام شو.

د کوټې نه را و وته.

هغه ته یې ښه راغلاست و وایه.

بیا یې هغه نه د ناروغ پوښتنه وکړه.

انځر ګل و ویل:

هغه اوس ښه و.

بیا ښځې یې و ویل:

ته لږ دمه وکړه.

زه به درته شین چای راوړم.

هغه و ویل:

خیر اوسې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه هم نن ډېر ستړی شوی یم.

ښځه یې د تناره کوټې ته لاړه، تر څو چای واېشوي (دم کړي)

په دې وخت کې یې زوی د باندې نه راغی، کوم چې غولکه یې په غاړه او یوه حلاله کړې مرغۍ یې هم په لاس کې وه.

پلار ته نږدې شو او هغه ته یې سلام ورکړ.

پلار یې هم د هغه سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا یې و پوښتل:

ټوله ورځ، چېرې وې؟

هغه و ویل:

د باندې وم.

ګوره!

یوه مرغۍ مې هم، و ویشته.

بیا د کچکول پلار راته حلاله کړه، که نه دا به هم مرداره شوې وه.

پلار یې ورنه پوښتنه وکړه:

ډوډۍ ته، راغلی وې؟

هغه و ویل:

نه!

بیا پلار یې و پوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ښه به وږی شوی یې؟

هغه و ویل:

نه!

ما سهار وختي له ځانه سره، جواری اخیستی و.

کوم وخت چې وږی شوم هغه مې وخوړ او بیا وروسته ویالې(بیالې) ته لاړم او څو غلپه اوبه مې هم و رپه سې و څښې.

اوس مې زړه ته، څه نه کیږي.

بیا زوی یې غولکه له غاړې را و وېسته.

اخوا، دېخوا د ونو څانګو ته په کتلو یې پیل کړ.

خوشبېې وروسته یې مشره لور هم راغله.

هغه هم د باندې وه.

پلار ته، نږدې او هغه ته یې سلام ورکړ.

هغه هم د هغې سلام ته، وعلیکم و ویل:

بیایې د هغې نه هم پوښتنه وکړه:

ته چېرې وې.

هغې و ویل:

ما په کلي کې د خپلو همزولو سره، لوبې کوې.

نن مې بله لوبه چې پنجاق نومیږی، هم زده کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

په دې خبرو کې ښځې يې، چاى راوړ.

چاى يې په پيالې کې واچوه او د خپل مېړه مخې ته پر خمکه کېښود.
بيا يې د ګوړې (ګړې) غاب هغه ته، نږدې کړ.

مېړه يې و ويل:

ماشومانو ته هم پيالې راوړه.

هغې و ويل:

هله لورکۍ!

ټولې پيالې راوړه چې په ګډه سره چاى و څښو.

لور يې و ويل:

سمه ده!

هغه د تناره کوټې ته لاړه او څه ځنډ وروسته پيالې يې په مجمې کې ايښې وې، راوړې.

بيا يې د پيالو مجمه پر ځمکې کېښوده.

مور يې چايجوش واخيست او د چاى په وېش يې پيل کړ.

بيا يې خپلې مشرې لور ته و ويل:

پيالې و ويشه!

هغې و ويل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغې هم د مور د وینا سره سم د پیالو، پر وېش پیل کړ.

بیا موریې خپل مېړه ته و ویل:

مشره لور مو اوس کولای شي اوړه لامده کړي.

زه ورته کالی مینځل او پخلی هم ور یادوم.

هغې و ویل:

هو پلاره!

مور مې رېښتیا وایي.

زه غواړم د پخلي او اوړو لمدلو تر څنګ، خامک او کالي ګنډل هم زده کړم.

پلار یې و خندل او ویې ویل:

که خدای کول، ته به، ښوونځي ته هم لاړه شې.

هغې و ویل:

زمونږ ښوونځی خو سوځول شوی دی.

پلار یې و ویل:

هو!

زه کوښښ کوم چې ښار ته لاړ او الته څه کاروبار وکړم.

پیسې وګټم او په ښار کې کوم کرایي کور و نیسم.

بیا ښځې یې و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

په ښار کې ژوند ګران دی.

هر څه په پيسو دي.

دلته خو، خس پيدا کيږي.

په بوټو هم کولای شو، تنور تود او پخلی وکړو.

اوبه هم پر پېمانه دي.

پور هم، اخيستی شوو.

انځر ګل و ويل:

ستا خبرې سمې دي.

ته پوهېږې چې نن څه پېښ شو؟

هغې و ويل:

نه!

زه خو نه بزرګه نه يم او نه کومه ولي.

ته راته و وايه چې څه پېښ شوي دي.

هغه هم ټولو ته، کيسه پيل کړه.

هغوی هک پک شوو.

ټولو ته، پر زړه پورې زېرى و.

هغوی خوشحاله شوو.

بيا ښځې يې و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

تګ او راتګ به څنګه کوې؟

د موټرو کرايه هم لوړه ده.

هغه و ويل:

که کار وشو، زه به يوه بايسيکل و پېرم.

ښځې يې و پوښتل:

ته په بايسيکل پوهېږې؟

هغه و ويل:

نه!

بيا ښځې يې و ويل:

بيا څرنګه پر بايسيکل د ولسوالۍ نه ښار ته ځې.

انځر ګل و ويل:

خدای مهربانه دی.

دومره شيان مې چې ياد کړي دي، بايسيکل به هم ياد کړم.

ښځې يې زياته کړه:

مونږ خو بايسيکل نه لرو.

يوه خر لرو چې هغه هم په پښه ګوډ (ګډ) دی.

انځر ګل، سوړ اوسېلی و باسه او ويې ويل:

د رحمن با با شعر دې اورېدلی دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

هغې و ويل:

کوم شعر؟

انځرګل و ويل:

چې غوټې په سې وهې په لاس به درشي
چا   وييل چې په درياب کې ګوهر   نشته

ځو ورځې تېرې شوې.
انځر ګل بيا جلال آباد ښار ته لاړ.
د رسېدو سره سم ښاروالۍ اداري مدير خونې (دفتر) ته لاړ.
د اداري مدير سره يې سترې مشې و کړه.
بيا اداري مدير، هغه ته بلنه ورکړه تر څو پر څوکۍ کښېني.
هغه هم پر څوکۍ کښېناست.
بيا اداري مدير د هغه نه و پوښتل:
کور کې دې مشوره وکړه.
انځر ګل و ويل :
هو!
د ټولو خوښه ده.
بيا اداري مدير کاغذ واخيست.
له جبه يې کلم و باسه.
په خپل کلم (قلم) يې، هغه ته عريضه و ليکه.
دعريضې په پای کې يې د هغه د غټې ګوتې نښه واخيسته او هغه ته يې و ويل:
ته دلته کښېنه زه به ستا عريضه ښاروال صيب ته وړاندې او د هغه نه به ستا د مقررۍ امر واخلم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځرګل و ویل:
سمه ده!
بیا یې خپل چایچي ته و ویل:

انځرګل ته یوه پیاله چای راوړه.

چایچي و ویل:

سمه ده!

دستي به يې راوړم.

اداري مدير له خونې و وت او د ښاروال دفتر خوا روان شو.

چایچي هم انځر ګل ته تود شین چای راوړ.

د ګوړې (ګړې) کوشنۍ چکۍ یې له جبه و وېسته او په لاسو نو یې ماته کړه.

یوه ټوټه یې د انځر ګل مخې ته، پر کوشني کاغذ کېښوده.

انځر ګل پر چای څښلو پیل کړ.

د هر غلپ مخکې به یې کوشنۍ ټوټه کړه په غاښو ماتوه او بیا وروسته به یې چای پسې څښه.

څو دکیکې لا نه وې تېرې شوې چې اداري مدیر بېرته راغی او انځر ګل ته یې مبارکي و ویله.

په دې وخت کې نورو کارکونکو د اداري مدير نه وپوښتل:

د څه شي مبارکي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

سپینه یې و وایه، چې مونږ هم پوی شوو.

هغه و ویل:

انځر ګل سر له نن څخه، زمونږ سره د ښار د تنظیف کاریګر په توګه وټاکل شو.

ټولو په یوه غږ، هغه ته مبارکي و ویله.

انځر ګل هم د هغوی نه مننه وکړه.

بیا اداري مدیر انځر ګل ته و ویل:

ته اوس کولای شې کور ته لاړ شې.

سبا د اتو بجو نه مخکې دلته راشه او خپله تذکره دې هم راوړه.

انځر ګل و ویل:

سمه ده صیب!

د چای پیاله یې ټوله وڅښه او له ځایه پآڅېد.

د اداري مدیر نه یې خدای پامانی واخیسته او د ښاروالۍ د ودانۍ نه و وت.

د ښاروالۍ په انګړ کې یې څو کاریګر ولیدل چې جاړو ګانې یې په لاسونو او اخوا دېخوا په صفا کارۍ بوخت وو.

انځر ګل د هغوی څنګ ته، لاړ.

سلام یې ورکړ.

هغوی هم د انځرګل سلام ته، وعلیکم و ویل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بيا يې و پوښتل:

د ستاسو کار خو به سخت نه وي؟

هغوی و ويل:

نه!

څه سختي لري.

آسانه او زنانه کار دی.

بيا يې انځر ګل ته و ويل:

څنګه دې دا پوښتنه وکړه؟

لکه چې باشي مقرر شوی يې؟

هغه و ويل:

نه!

زه هم د ستاسو په شان د ښار د صفا کار په ټوګه دندې کې ګډ (شامل) شوم او سر له سبا نه به، خپل کار پيل کړم.

هغوی هم انځر ګل ته مبارکي و ويله.

انځر ګل خوشحاله او د هغوی نه يې مننه وکړه.

بيا يې د هغوی نه وپوښتل:

ټوله ورځ پر جاړو اخته ياست او يا کومه بله دنده هم تر سره رسوئ.

هغوی و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

د صفا کارۍ کارونه خورا ډېر دي.

لکه:

ویالو کیندنه، د کثافاتو ټولونه، لاس ګاډ کې د کثافاتو لېږدونه، جاړو او داسې نور کارونه.

انځر ګل و پوښتل:

زه یاد شوي کارونه سر ته، رسوی شم؟

هغوی په خندا شوو او ویې ویل:

ته هم عجیبه سړی یې.

داسې کارونه ماشومان هم تر سره کوی شي.

ته خو ځوان سړی یې او باید غر هم چپه کړې.

انځر ګل په خندا، د هغوی نه یې خدای پاماني واخیسته او د ښاروالۍ د انګړ نه د باندې شو.

بیا یې له ځانه سره و ویل:

اوس خو دې مصرف کړی او د موټر کرایه دې ورکړې ده.

ښه به وي چې ملګری دې هم و وینی، بیا به په کراره (قراره) کور ته ستون شې.

ورو، ورو مخ پر روغتون یې حرکت وکړ.

څنډ وروسته، روغتون ته ورسېد.

انګړ ته د ننه شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ویې غوښتل چې د روغتون ودانۍ ته هم د ننه شي.

د روغتون د ودانۍ دروازې مسول کس هغه ته و ویل:

چېرې ځې؟

انځر ګل، و ویل:

د ملګري پوښتنې ته، ځم.

کس و ویل:

اوس د داکترانو د لیدنې وخت دی.

د ننوتو اجازه نه شته.

انځر ګل و ویل:

زه د لرې ځای نه، راغلی یم.

کس و ویل:

اوس امکان نه لري.

البته د ونې لاندې کښېنه، د ډاکترانو لیدنه چې خلاصه شوه، زه تا ته غږ کوم.

بیا به ژر د خپل ملګری نه لیدنه وکړې.

انځر ګل، و ویل:

سمه ده!

هغه د ونو خوا، روان شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

او کس ته یې و ویل:

زه تر هغې غتې ونې لاندې کښېنم، د داکټرانو لیدنه چې خلاصه شوه ما ته غږ کړه چې خپل دوست و وینم.

بیا به خپل کور ته، روان شم.

کس و ویل:

سمه ده!

انځرګل ونې ته نږدې شو، ټادر یې پر ځمکه اوار او خپله پرې کښېناست.

هغه په سوچونو کې ډوب شو.

له ځانه سره یې و ویل:

اوس خو په دندې و ګمارل شوې.

تګ او راتګ به دې څنګه شي؟

کله به یې ویل:

د سهار لمانځه نه وروسته حرکت وکړم، تر اتو بجو پورې رسېدی شم.

بیا به یې له ځانه سره و ویل:

د موټر کرایه به څنګه شي؟

بیا به یې و ویل:

بایسیکل به له کوم ځای او څرنګه به یې زده کړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

په سوچونو کې ډوب و.

کس تر خوا يې راغی او انځر ګل ته يې و ويل:

څه په سوچو نو کې ډوب يې؟

ژر شه خپل ملګری دې و وينه او ببړته و وځه چې داکټران په غصه کيږي.

د ناروغانو د ليدنې وخت د غرمې دولس بجو نه تر ماسپښين يوې پورې او بيا وروسته د څلور بجو نه وي.

انځر ګل له ځايه پاڅېد.

خپل څادر يې و څانډه او اوږې ته يې واچوه.

بيا چابک، چابک د کس په سې روان شو.

د روغتون ودانۍ ته د ننه او د خپل ملګري خونې ته ننوت.

ملګری يې بيده وه.

ورو، ورو د هغه کټ ته نږدې شو او هغه يې وخوزاوه.

ملګری يې ويښ شو او د هغه سره يې روغبړ وکړ.

بيا يې د هغه سره لنډه مرکه هم وکړه.

په دې وخت کې يوه داکټر راغی او انځر ګل ته يې و ويل:

ژر سه د خونې و وزه.

اوس د ليدنې وخت نه دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځر ګل و ويل:

زه دبل ولايت نه راغلی او نه شم کولای تر غرمې پاتې شم، بيا پر ما ناوخته کيږي.

داکټر و ويل:

پوی شوم.

اوس خو دې خپل دوست وليد.

کولای شې د خونې و وځې.

انځر ګل و ويل:

سمه ده !

اوس به و وځم.

بيا يې د خپل ملګری سره خدای پاماني وکړه او د روغتون د ودانۍ نه د باندې شو.

لمړی د روغتون انګړ بيا د هغه ځای نه هم ووت او د بهسودو موټړو اډې خوا ته، روان شو.

غرمه نږدې او هغه ډېر وږی شوی و.

اوا لږ توده وه.

ټادر يې په سر واچوه او ګامونه يې ګړندي کړل.

ورو، ورو اډې ته، نږدې شو.

د سيمې موټړ ته يې ځان ورساوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په موټر کې څو کسان ناست و.

یوه ګړۍ تېره شوه.

موټر ډک شو، او مخ پر بهسودو یې حرکت وکړ.

ماسپښین خپل کور ته ورسېد او د نن ورځې تېره شوې کیسه یې خپلې کورنۍ سره شریکه کړه.

ټول خوشحاله شوو.

شپه یې په سوچونو پیل او بیا وروسته بیده شو.

سهار وختی له خوبه پاڅېد.

لمړی یې اودس او بیا د جمع له پاره جومات ته لاړ.

د لمانځه ادا کولو نه وروسته بېرته کورته راغی، یوه ډوډۍ، یوه غوټه پیاز او لږ مالګه یې په یوه دسمال کې تاوه او غوټې کړه.

بیا یې له ځانه سره واخیسته او د کور نه د باندې شو.

په منډو، منډو ځان یې پوخ سړک ته ورساوه او د موټر په انتظار شو.

موټر ورسېد او انځر ګل هم موټر ته وخوت.

څنډ وروسته ښار ته ورسېد.

لمر نوی مخ پر ختو و.

د یوه کس نه یې پوښتنه وکړه:

څو بجې دي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

کس و ویل:

ګړۍ (ساعت) نه لرم.

بیا یې د بل او بل .... نه پوښتنه وکړه.

تر څو یوه کس یې پیدا کړ چې ګړۍ یې درلوده.

هغه ورته و ویل:

سهار پاو باندې شپږ بجې دي.

انځر ګل خوشحاله شو.

ورو، ورو مخ پر ښاروالۍ روان شو.

د اډې نه تر ښاروالۍ پورې پنځلس دکیکي، په پښو مزل و.

انځر ګل پوره شپږ نیمې بجې ښاروالۍ ته ورسېد.

د ښار والۍ انګړ دروازه تړلې وه.

انځر ګل لمړی کس و چې ښاروالۍ ته ورسېد.

دروازه یې وټکوه.

د ښاروالۍ امنیتی ساتونکي دروازه خلاصه او د هغه نه یې پوښتنه وکړه:

څوک او د چا سره دې کار دی؟

انځر ګل و ویل:

زه د ښار والۍ نوي کاریګر یم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ساتونکي و پوښتل:

نوم دې څه دی؟

هغه و ويل:

نوم مې انځر ګل دی.

بيا ساتونکی له جب نه خپل ليسټ و باسه او د نومونو په لوستلو يې پيل کړ.

ليسټ يې تر پايه ولوست مګر د انځر ګل نوم يې په ليسټ کې و نه موند.

انځر ګل ته يې و ويل:

و ښښه!

ستا نوم په ليسټ کې نه شته.

انځر ګل، و ويل:

زه پرون په دندې ګمارل شوی يم.

کېدای شي زما نوم يې له هېره وتی وي.

ساتونکي و ويل:

کېدای شي.

ښه به دا وي چې اداري مدير تر راتګه د دروازې تر اړخ انتظار وباسې.

انځر ګل و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

سمه ده!

اداري مدير ما پېژني.

بیا ساتونکي دروازه وتړه او انځر ګل دروازې تر څنګ د باندې ځادر واچوه او پرې کښېناست.

ګړۍ اووه، بیا پاو باندې اووه، اووه نیمی او بیا پاو کم اته بجې شوې.

د ښاروالۍ کارکونکو پر راتګ پیل کړ.

یوه به بل پسې رسېدل او انګړ ته، د ننه کېدل.

څو دکیکي نورې هم تېرې شوې.

د لرې یې اداري مدير ولید چې ښاروالۍ خوا روان دی.

انځر ګل ډېر خوشحاله شو او له ځایه پاڅېد.

اداري مدير ښاروالۍ انګړ دروازې ته ورسېد.

انځر ګل هغه ته سلام ورکړ.

هغه هم د انځر ګل سلام ته، وعلیکم و ویل.

بیا اداري مدير انځر ګل ته و ویل:

لکه چې وختې راغلی وې؟

انځر ګل و ویل:

پوره ښپږ نیمې بجې دلته ورسېدم.

د ننوتو اجازه مې، تر لاسه نه کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

ځکه، زما نوم په لیسټ کې نه و.

اداري مدیر و ویل:

ستونزه نه شته.

نن به یې په لیسټ کې ګډ کړم.

بیا یې انځر ګل ته و ویل:

راځه!

نن زما سره د ننه او سر له سبا کولای شې یواځې هم د لیسټ سره سم ښاروالۍ ته د ننه شې.

انځر ګل د اداري مدیر نه مننه وکړه.

اداري مدیر مخکې او انځر ګل هم ور په سې شو.

دواړه د اداري مدیر خونې (دفتر) ته د ننه شوو.

انځر ګل ته یې و ویل:

الته پر څوکۍ کښېنه تر څو د صفا کارانو مشر راشي، ته سر له ننه مېلمه نه، بلکه د ښاروالۍ کاریګر یې.

څو دکیکې نه وې تېرې شوې چې د صفا کارانو مشر ورسېد.

د روغبړ نه وروسته یې هغه ته انځر ګل ور وپېژاند.

هغه انځر ګل ته و ویل:

راځه!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

زما خونې (دفتر) ته لاړ شوو.

انځر ګل له ځایه پاڅېد او د صفا کارانو مشر سره د هغه کوټې ته ننوت.

التـه ډېر کسان او کاریګرانو شتون درلود.

انځر ګل یې په یوه ګروپ کې ګډ او د ګروپ د مشر نه یې و غوښتل تر څو هغه د حاضرۍ، دندو او اړوندو سیمو سره بلد کړي.

د ګروپ مشر د هغه نوم یې د خپل په لیسټ کې ګډ(شامل) کړ.

بیا یې د هغه نه وپوښتل:

لاس ګاډېي سره خوشحاله یې که د بېلچې سره.

هغه و ویل:

زه لاس ګاډی نه شم چلولی.

ښه به دا وې چې ما ته بېلچه راکړې، تر څو پر هغې کار وکړم.

بیا د ګروپ مشر خپلو غړو ته و ویل:

راځئ چې ګودام (ډیپو) لاړ شوو.

هغوی ټول ګودام ته لاړل.

هر کس د پخوانیو لیسټونو پر بنسټ خپل د کار وسایل یې واخیستل او لرې ودرېدل.

بیا د ګروپ مشر وړاندې او مسول کس ته یې و ویل:

انځر ګل زمونږ نوی کاریګر دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

هغه ته بېلچه ورکړه.

د ګودام (ډيپو) مسول د هغه نوم په سې بيلچه وليکه او هغه ته يې و ويل:

هر سهار د خپلو ملګرو سره راځه او بېلچه اخله، بيا مازيګر مخکې د رخصتۍ نه، هغه بېرته، دلته راوړه.

هغه و ويل:

سمه ده!

انځر ګل پر خپل کار پيل کړ.

هغه پر کار مين و.

د ټولو نه به وختي دندې ته، ته او تر پايه به يې، کار کاوه.

پر لږ وخت کې، په ټولو باندې ګران شو.

مياشت پوره او هغه خپله لمړنۍ تنخوا واخيسته.

هغه ډېر خوشحاله شو.

هغه په کلي کې هم، لږ لږ کار کاوه.

د پخوا په شان به يې لرګي ماتول.

د غنمو اوشولو لو به يې کاوه او په دوبي کې به يې د شولو نيال هم کاوه.

هغه د خپل تګ راتګ د اسانتيا له پار يوه کارولشوی (دوېيم لاس) بايسيکل واخيست.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر
....

د ټولو پيسو ورکولو وس يې، نه درلود.

څه پيسې يې ورکړې او د بايسيکل خاوند ته يې و ويل:

څنګه چې پوهېږې، زه يوه غريب سړی يم.

د بايسيکل ټولې پيسې نه شم ورکولای.

نورې به يې در ته په قسط درکړم.

د بايسيکل خاوند ومنه او هغه ته يې و ويل:

لږ، لږ پيسې دې چې په لاس درغلې، ما ته يې راکوه.

انځر ګل و ويل:

سمه ده!

هغه بايسيکل واخيست او د موټرو اډې خوا روان شو.

بايسيکل يې د اندل نه نيولې، کله به ترې يوې خوا او کله به ترې بلې خوا، ته، ته.

ځينو کسانو به ورته ويل:

څه بايسيکل له ځانه سره کشکاږې، پر هغه سپور شه.

هغه به ويل:

دا مې نوی اخيستی دی.

زما بايسيکل چلول ياد، نه دی.

بيا به خلکو ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د څه د پاره دې اخیستی دی؟

هغه په ځواب ورکاوه او ویل:

غواړم بایسیکل یاد او پر هغه دندې ته لاړ او بېرته کور ته لاړ شم.

انځر ګل بایسیکل په ستونزو سره تر اډې ورساوه.

بیا یې د موټر په جنګله، کېښود او په څادر یې کلک و تاړه.

څنډ وروسته موټر ډک او حرکت یې وکړ.

خپلې سیمې ته نږدې یې پرچلونکي، غږ کړ.

کوزېږی.

چلونکي و ویل:

سمه ده!

موټر غاړې ته کړم.

چلونکي موټر غاړې ته کړ او بیا یې انځر ګل ته و ویل:

اوس کولای شې له موټره کوز شې.

انځر ګل له موټره کوز او چلونکي ته یې و ویل:

لږ صبر وکړه چې بایسیکل مې هم کوز کړم.

چلونکي، و ویل:

سمه ده!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

کوم وخت دې چې بایسیکل کوز کړ پر ما غږکړه چې حرکت و کړم.

انځر ګل و ویل:

سمه ده!

زه غږ کوم.

انځر ګل خپل بایسیکل د موټر له جنګلې کوز کړ.

د موټر کرایه یې ورکړه او خپلې موخې په سې، روان شو.

هغه په خوشحالۍ سره خپل کور ته لاړ.

ما شومانو یې هم د بایسیکل په لیدو سره خوشحاله شوو.

هغه د کلي ځوانانو نه مرسته وغوښته چې د هغه سره د بایسیکل په یادولو کې مرسته وکړي.

هغه به سهار وختی په پولو کې بایسیکل یاداوه.

میاشت تېره شوه.

هغه څه ناڅه بایسیکل یاد کړ.

لمړی به یې په پولو ځغلاوه او بیا وروسته، سړک ته راوا ته.

میاشت بله هم تېره شوه او هغه په بایسکل چلولو پوی شو.

بیا به هغه پر بایسکل باندې، دندې ته، ته او راته.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

هغه به هره ورځ کوښښ کوه چې جلال اباد ښار کې، کوم وړیا کور د اوسېد له پاره و مومي، تر څو خپل ماشومان هم الته یوسي او پر هغوی ښوونځی و وایي.

وختونه تېر شوو مګر هغه و نه توانېد چې کوم کور ومومي.

په سیمې کې حالات نور هم مخ په ورانېدو شوو.

انځر ګی ته تګ راتګ ستوزمن شو.

ټول پوهېدل چې هغه په ښاروالۍ کې (حکومت) کې دنده تر سره کوي.

د هغه سوچونه (تشویش) ورځ تر بلې ډېرېده او بېرېده چې د وخت مجاهدین هغه د حکومتي دندې په تړاو، و نه وژني.

خان په کابل کې هم، کور درلود.

هغه د خان سره اړیکه ټینګه کړه او د هغه یې وغوښتل چې د کابل کور د هغه په واک کې ورکړي.

خان هغه ته و ویل:

زه کومه ستونزه نه لرم.

ته کولای شې الته لاړ او و وسېږې.

په کابل کې ژوند ډېر ګران او هر څه په پیسو دي.

د تګ نه مخکې باید کوم کار و مومې، بیا الته لاړ شې.

انځرګل و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

سمه ده!

زه غواړم د جلال اباد ښاروالۍ نه ځان کابل ښاروالۍ ته تبدیله کړم.

خان و ویل:

ستا خوښه!

ځو ورځې تېرې شوې.

هغه د اداري مدیر نه د تبدیلۍ لیک تر لاسه کړ او پر سبا یې کابل ښار ته لاړ.

الته د کابل ښاروالۍ اړونده کس ته یې لیک و ښوده او خپل د زړه خبرې اوپلانونه یې، ور سره ګډ کړل.

د هغه هم پر انځر ګل زړه وسوزېد.

هغه ته یې و ویل:

زه کولای شم چې ستا د پاره هغه دنده دروسپارم کومه دې چې په جلال آباد کې درلوده.

انځر ګل و پوښتل:

تنخوا یې ځومره ده؟

کس و ویل:

حکومتی تنخوا، یوه شان ده.

ځو کاله چې تېر کړې، بیا به یې ځه لوړه کړم.

انځر ګل مننه وکړه او ویې ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله پر دندې پيل کولای شم.

کس و ويل:

دوې ورځې وروسته راشه او پر دندې دې پيل کړه.

هغه د کس نه خدای پاماني واخيسته او د ښاروالۍ د ودانۍ نه و وت او خان د کور پټې خوا روان شو.

د خان کور د کابل ښار په اوسنۍ شپاړسمې سيمې (ناحې) کې شتون درلود.

کور يوه پوړ او د اومو خښتو او خټو نه په يوه انګړ کې، جوړ شوی و.

انځر ګل کور، په ډېرو پوښتنو و موند.

کور بند او کيلۍ يې د ګاونډ سره وې.

د ګاونډ کور دروازه يې وټکوه.

يوه ماشوم دروازې ته راغی او دروازه يې خلاصه کړه.

انځر ګل و ويل:

کور کې کوم مشر نارينه شته؟

الک ځواب ورکړ:

هو!

پلار مې په کور کې دی.

انځر ګل و ويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

پلار ته دې غږ کړه!

الک و ويل:

سمه ده!

څو دکيکې وروسته د الک پلار دروازې ته راغی، دروازه يې خلاصه او يوه نا پېژند کس يې تر سترګو شو.

انځر ګل هغه ته سلام ورکړ.

کس هم د هغه سلام ته وعليکم و ويل.

بيا يې د انځر ګل نه پوښتنه وکړه:

د چا سره دې کار دی؟

انځر ګل خپل ځان ور وپېژاند او د هغه يې و غوښتل چې د کور کيلۍ هغه ته وسپاري.

کس د انځرګل نه د خان په هکله پوښتنې وکړې او انځر ګل هم هغه ته رېټ ځوابونه ورکړل.

په پای کې، کس و ويل:

سمه ده!

کولای شې خپله کډه راوړې.

زه به کيلۍ په کور کې پرېږدم، کوم وخت چې راغلې، هغه به واخلې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

انځر ګل مننه وکړه او د هغه نه یې خدا پاماني واخیسته او د ننګرها د موټرو اډې پر لور یې حرکت وکړ.

ماسپښین ناوخته په موټر کې کښېناست او ماسخوتن ناوخته، جلال اباد ښار ته ورسېد.

شپه یې د خپل ملګري کوم چې یې په ګروپ کې دنده تر سره کوه، تېره کړه.

سبا خپلې دندې ته لاړ او د اداري مدیر خونې (دفتر) ته ننوت.

په خوشحالۍ سره یې سلام ورکړ.

هغه د انځر ګل سلام ته وعلیکم و ویل.

بیا یې ترې پوښتنه وکړه:

کابل ته تللی وې؟

انځر ګل خپله تېره شوې کیسه هغه ته په لنډه توګه بیان کړه.

اداري مدیر هم ډېر خوشحاله شو او انځر ګل ته یې و ویل:

ښه شو چې ستا کار وشو.

الته امن دی، ښار دی، کارونه هم ډېر دي.

ته کولای شې د رسمي دندې نه وروسته، کوم بل کار هم وکړې.

انځر ګل و ویل:

سمه ده!

مننه کوم، توکل پر خدای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

بیا اداري مدیر وپوښتل:

کله کډه باروې؟

هغه و ویل:

سبا، له خیره.

بیا اداري مدیر هغه ته و ویل:

نن خپلې دندې ته دوام ورکړه، لږ وختي راشه او اخیستي وسایل دې ډیپو چي ته وسپاره.

هغه و ویل:

سمه ده!

لږ ځنډ وروسته د دفتر نه و وت او د خپل ګروپ کاریګرو سره یوه ځای او سیمې ته لاړل.

ماسپښین وختي راغی او خپل ټول وسایل یې د ښاروالۍ ډیپوچي ته تسلیم کړل.

بیا یې د اداري مدیر او نورو کسانو نه خدای پاماني واخیسته او خپل کور ته روان شو.

کور کې یې کیسه ټولو ته بیان او د کابل د دندې او ژوند پیل یې مبارکې و ویل.

کورنۍ یې هم ډېره خوشحاله شوه.

بیا انځر ګل و ویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

سهار وختي وروسته له لمانځه نه، کالي ټول او زه به څو خره د ګاونډیانو نه راولم تر څو کالي پرې بار او تر پاخه سړک پورې یې ورسوو.

ټولو و ویل:

سمه ده!

شپه تېره شوه.

سهار ټول وختي له خوبه پاڅېدل، لمونځونه یې ادا کړل او بیا د کالیو پر ټولولو بوخت شوو.

انځر ګل هم د ګاوندیو کورونو نه دري خر راوستل، کالی یې پرې بار او کلک و تړل.

د چرګانو پښې یې وتړې او هغه یې هم د کالیو پر سر کښنوې.

د ګاونډیانو سره یې خدای پامانی وکړه او د کور کیلۍ یې یوه مشر ګاونډ ته ورکړې.

بیا یې مشر ګاونډ نه وغوښتل تر څو خپل زوی د هغوی سره ولېږي چې خره بېرته کلي ته راولي.

مشر ګاونډ خپل زوی ته غږ او د هغه یې وغوښتل تر څو د انځر ګل سره تر پاخه سړکه لاړ او خره بېرته کلي ته راولي.

زوی یې و منه.

انځر ګل، د هغه ښځې او اولادونه د کلي کسانو سره یې خدا پاماني وکړه او د کلي نه روان شوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

د انځر ګل، د ښځې په سترګو کي اوښکې څرخېدې او اوښکې به يې په څادر او ټيکري پاکوې.

هغوی ورو، ورو پاخه سړک ته ورسېدل.

بار يې د خرو نه کوز او د پاخه سړک غاړې ته کېښود.

خره يې د مشر ګاوندۍ زوی ته وسپارل تر څو بېرته يې کلي ته ورسوي.

هغوی د موټر په انتظار شوو.

دوې ګړۍ وروسته يې موټر وموند ترڅو کالي په کې بار او د کابل ښار تر اډې پورې يې ورسوي.

ګړۍ وروسته هغوی کابل اډې ته ورسېدل.

کالي يې کوز او د کابل په موټر کې يې بار کړل.

څنډ وروسته موټر ډک او د کابل پر لور يې حرکت وکړ.

درې ګړۍ وروسته کابل ته ورسېدل.

بيا يې کالی کوز او په کوشنۍ چکلې موټر کې کالی بار او د خان د کور پر لور يې حرکت وکړ.

نيمه ګړۍ وروسته هغوی د خان کور ته ورسېدل.

د ګاونډ د کور نه يې کيلۍ واخيستې او کالی يې د ننه کړل.

کالي يې په دوو کوټو کې اوار کړل.

هغوی ډېر ستړی شوي وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

ګاونډيانو، هغوی ته چای دم او له کتغ سره يې راوړ.

هغو د شپې ډوډۍ کومه چې ګاونډيانو ورته راوړې وه، وخوړه.

هغوی وختی بيده شوو.

سهار وختی لمانځه ته پاځېدل.

لمونځونه يې ادا کړل او د کاليو ځای پر ځای کولو يې پيل کړل.

لمر په راختو شو.

ګاونډيانو هغوی ته د سهار چای د کابل نانوايي تودې ډوډۍ سره راوړ.

هغوی چای وڅښه، د ګاونډيانو لوښي يې بېرته ورکړل او د هغوی نه يې مننه وکړه.

انځر ګل هم له کوره ووت او کابل ښاروالۍ ته لاړ.

التـه يې د خپلو اسنادو پوښتنه وکړه.

هغه ته يې و ويل:

سر له هفتې خپلې دندې ته لاړ شه.

ستا دنده هم د قلعه زمانخان سيمې پورې اړه لري، کومه چې ستا د اوسېدو ځای ته نږدې ده.

انځر ګل مننه وکړه او د کابل ښاروالۍ نه د باندې او کورته روان شو.

د هفتې (شنبې) پر ورځ يې په کار پيل کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه موده تېره شوه.

د ښوونځي په لټه شو.

اوسېدو کور ته یې نږدې ښوونځی نه و.

د ده خدایداد سیمې کې ښوونځی و.

هغه الته لاړ او د ماشومانو د ښوونځي په هکله یې، د ښوونځي مدیر سره خبرې وکړي.

هغه ورته و ویل:

ستا د ماشومانو عمرونه لوړ شوي دي.

ښه به دا وې چې د سواد زده کړو په کورسونو کې ګډ کړئ.

بیا انځر ګل وپوښتل:

دلته نږدې د سواد زده کړې کورسونه شته؟

هغه و ویل:

نه!

دلته نږدې کورسونه، نه شته.

ته دسیمې ملک (وکیل) سره خبرې وکړه، کېدای شي هغه کومه لاره و مومي.

وختونه تېر شوو.

د ماشومانو عمرونه، نور هم ډېرشوو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

لور یې واده شوه.

بیا بله لور یې هم واده شوه.

هغه د خپل زوی ته هم، واده وکړ.

خپل زوی یې هم د سیمې ښاروالۍ کې پر دندې وګماره.

څو کاله تېر شوو.

هغه ډېر کلک ناروغه او کال وروسته له ارمانو سره مړ شو.

زوی یې دندې ته دوام ورکړ.

هغه هم د ماشومانو خاوند شو.

ماشومان یې د ښوونځي شوو.

سیمې کې نوې ښوونځي جوړل شوو.

د انځر ګل ارمان، زوی یې پوره او د هغه لمسیان یې په ښوونځي کې ګډ کړل.

د هغه لمسیان ښوونځي ته ځي.

او کېدای شي لوړې زده کړې وکړي او خپل هېواد ته ګټور شي.

د انځر ګل زوی، اوس هم ژوندی او د ښاروالۍ شپاړسمې سیمې (ناحې) کې دنده تر سره کوي.

ما شومان یې د خپل پلار دندې په هکله له شرمه چا ته نه وایي چې خلک پر هغو ونه خاندي، مګر پلار یې هغوی ته وایي:

دنده، دنده ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریګر

....

زه او زما نور ملګري د ښار پاکوالي له پاره کارکوي، کوم ګټورکار چې کثافات لرې کوي، سړکونه جاړو کوي، ونې کېنوي او شاوخواد چاپېریال نه، ساتنه کوي.

پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریگر
....

د چاپ شویو کتابونو لېست

۱. معماری افغانستان
۲. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری
(بخش شفاخانه ها)
۳. راهنمود طلايي
(برای اساتید انستیتوت های تخنیکي و ساختمانی افغانستان)
٤. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد اول
٥. رسم تخنیک (گامی به سوی دنیای انجینری) جلد دوم
٦. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش اداری)
۷. معماری اصیل شهر کابل (مرادخانی)
۸. معماری شهر کابل (بی بی مهرو)
۹. افغانستان در قرن تکنالوژی
۱۰. زونبندی اقلیم و زلزله افغانستان
۱۱. صدقه جاریه / دنیای انجینری
۱۲. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد اول (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۱۳. داستان حقیقی با مقیاس معماری
۱٤. فرار از کشور- با تصاویر مستند
۱٥. نقش دانشمندان مسلمان در فن معماری و مهندسی
۱٦. پخسه در افغانستان
۱۷. بنیا نگذاری اولین مساجد توسط افغانها در آسترلیا
۱۸. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد دوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاریگر

....

۱۹. منار جام - الهامی برای قطب منار
۲۰. آموخته های ناب از طراحی تا نظارت
جلد سوم (۱۹۹۰ الی ۲۰۲۱)
۲۱. جام یا کلیان (کلان)
۲۲. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد اول
۲۳. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد دوم
۲۴. معماری گل و چوب (معماری شهر کهنه کابل) جلد سوم
۲۵. چېر ته چي قانون نه شته (ګډوډي د افغانستان په معمارۍ کې)
۲۶. مډرنه جوما تونه ,, پخوا او نن ،،
۲۷. هله جور کو (نی پخسه – مقاوم زلزله)
۲۸. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مساجد)
۲۹. اطلاعات، اصول و قواعد طراحی در معماری (بخش مکاتب)
۳۰. هنر و صنعت چوب در مرادخانی
۳۱. هنر و پیشه حکاکي - زرگری در مرادخانی
۳۲. هیچ (چهل داستان واقعی)
۳۳. معماری اصیل شهر کابل
(تشریح مورخ ۱۷ ماه میزان سال ۱۴۰۱ پوهنتون پولی تخنیک کابل)
۳۴. ۴۰- چهل
۳۵. مجنون او ګلچېن (پښتو ناول)
۳۶. در جستجو (ناول به زبان دری)
۳۷. تفاوت ها تفاوت می آورد (کتاب تصویری)
۳۸. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد اول)

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ښاروالۍ کاريګر

....

.٣٩ برف ها آب ميشود
.٤٠ رسم و تخنيک (گامی به سوی دنيای انجينری) جلد سوم
.٤١ آرزو و اميد (ناول به زبان دری)
.٤٢ بوډا ښکاري (پښتو ناول)
.٤٣ نامنوني ژوي (پښتو ناول)
.٤٤ د اسلامي معمارۍ پيل
.٤٥ حيوانات شوخ (ناول به زبان دری)
.٤٦ مجموعه از دروس دينی مولوی صاحب خيرالله مخدوم (جلد دوم)
.٤٧ د شپيلۍ مينه (مه ينه) په کچه ګړۍ کې (پښتو ناول)
.٤٨ حشمت خان د کلا معماري
.٤٩ د افغان الک او آذري جلۍ مينه (پښتو ناول)
.٥٠ د وچو ښونه او پارکونو معماري
.٥١ د يوې ښونکې مينان په يوه تولګي کې (پښتو ناول)
.٥٢ د زړنده ګړې ماما مينه (پښتو ناول)
.٥٣ په اسلامي نظام کې ودانيز پرمختګ
.٥٤ شپنه ادي (پښتو ناول)
.٥٥ بې زده کړې پوی (پښتو ناول)
.٥٦ د ميني تاو (پښتو ناول)
.٥٧ (BIM) په خپله ژبه - په نړۍ کې تر ټولو نوې او ګړندۍ کړنلاره د معمارانو او انجينيرانو(انجينرانو) له پاره
.٥٨ مجموعه از دروس دينی مولوی صاحب خيرالله مخدوم (جلد سوم)
.٥٩ سيدو او عيدو - د کوشنيوالي خواږه ملګري (پښتو ناول)
.٦٠ د يوې مياشتې ناوې (پښتو ناول)
.٦١ دخاخکو هار (د يوه سړي لنډې کيسې)

(c) ketabton.com: The Digital Library

٦٢. د کابل ښار اصلي معماري (مراد خانی)
٦٣. کوشنۍ سوداګره (پښتو ناول)
٦٤. د کابل ښار معماري - بي بي مهرو
٦٥. سرغندوی (ناب، مشهور) پوډري
٦٦. ډارونکی سېلاب (پښتو ناول)
٦٧. خواریکښ قاضي (پښتو ناول)
٦٨. د پخوانیو جوماتونو توپیر د نن سره
٦٩. د مور وژونکی (قاتل)، (پښتو ناول)
٧٠. د مور مېړه (پښتو ناول)
٧١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد چهارم)
٧٢. لېونی ملا (پښتو ناول)
٧٣. ځوان شهید (پښتو ناول)
٧٤. توده برسېتن (پښتو ناول)
٧٥. نورک اکا (پښتو ناول)
٧٦. غریبک (پښتو ناول)
٧٧. د ژوند خوږې او ترخې (پښتو ناول)
٧٨. الماء [دیارلس کلنه فلسطینۍ انجلۍ تر نړېدلي ودانۍ (پښتو ناول)]
٧٩. مجموعه از دروس دینی مولوي صاحب خیرالله مخدوم (جلد پنجم)
٨٠. ادبي لښتي / چوب ادبی
٨١. د ښاروالۍ کاریګر

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کار لاندې کتابونو لېست

١. مجموعه از دروس دینی مولوی صاحب خیرالله مخدوم (جلد پنجم)
٢. لیونی لېوه
٣. د خاورو لاندې ښار
٤. سپین کارغه
٥. سور تنور
٦. خړه بیزو
٧. بندي مرغه
٨. بې وخته باران
٩. د ژوند پای

(c) ketabton.com: The Digital Library

....

د امکان او وخت په صورت کې

١. پخسه در افغانستان (به زبان انگلیسی)
٢. تاریخ معماری افغانستان
٣. حویلی های آسمان خراش
٤. ارتباط گذ شته، حال و آینده در معماری
٥. استعداد، سرعت و اقتصاد در معماری افغانستان
٦. شیطان چراغ
٧. خاطره ها

(c) ketabton.com: The Digital Library

Municipal worker

Written by: Architect PHD Hashmatullah Atmar

Date: Februry-March /2027

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library